Odmienność polityki koreańskiej od polskiej polityki gospodarczej prowadzonej w ostatnich dwóch dekadach jest uderzająca-mówi Mateusz Kędzierski w rozmowie z Pawłem Badzio i Michałem Mireckim. Autor analizy „Industrializacja Korei Południowej – co Polska może wykorzystać?" (Analiza Instytutu Sobieskiego nr52, maj 2013 r.) przyznaje, że szereg warunków, w których rozwijała się Korea Płd, był nie do powtórzenia w Polsce m.in. ogromna pomoc ze strony USA i autorytarne rządy Korei w latach 50. i 60.

„Państwo zajmujące południową część Półwyspu Koreańskiego dokonało na przestrzeni ostatnich sześćdziesięciu lat spektakularnego skoku cywilizacyjnego – koreański PKB per capita w 1960 r. wynosił niewiele ponad 10% amerykańskiego, by w 1995 r. wzrosnąć do ponad 40%, a w 2010 r. do ok. 66%. Rozwój nauki i rodzimych technologii zamienił rolnicze, zniszczone wojną państwo w jednego z liderów światowej innowacyjnej gospodarki." Mówienie jednak, że Korea Płd miała szczęście, niewiele wnosi do dyskusji.

– Mówienie o szczęściu, jest tłumaczeniem się słabych-kwituje M. Kędzierski, wskazując co przyczyniło się do sukcesu Koreańczyków.

„Koreański model rozwoju oparty jest na silnych instytucjach państwowych wspartych profesjonalną technokratyczną biurokracją, mocnym państwie narodowym, prorozwojowej i proeksportowej polityce gospodarczej i krajowych przedsiębiorstwach budowanych dzięki rozległej pomocy państwowej."

Leave this field empty if you're human:

W konkluzji autor formułuje 10 warunków koniecznych dla rozwoju przemysłowego Polski:

1) reformę systemu wymiaru sprawiedliwości oraz systemu skarbowego usprawniające ich działanie, a przez to ułatwiające prowadzenie działalności gospodarczej;

2) zmianę systemu zamówień publicznych, który premiowałby krajowe firmy przy zachowaniu standardu towarów i usług oraz przeprowadzenie przeglądu unijnych regulacji pod kątem możliwości premiowania rodzimego przemysłu;

3) reformę systemu podatkowego i wprowadzenie ulg podatkowych dla firm przemysłowych inwestujących w badania i rozwój, w tym firm zagranicznych(oraz pierwszeństwo w dostępie do kredytu państwowego);

Materiał pobrany ze strony Instytutu Sobieskiego, sobieski.org.pl.

4) uproszczenie procedur biurokratycznych mające na celu zmniejszenie kosztów oraz skrócenie czasu trwania inwestycji (np. prawo budowlane);

5) reformę prawa patentowego oraz systemu wdrażania nowych technologii;

6) reformę systemu szkolnictwa zawodowego oraz krajowych ośrodków badawczych (z uczelniami wyższymi na czele) uwzględniającą potrzeby sektora przemysłowego;

7) reformę systemu nadzoru spółek skarbu państwa wraz ze zmianą zasad wyłaniania kadry zarządzającej

8) wzmocnienie instytucji kontrolnych, regulacyjnych i antymonopolowych, które mają być gwarantem zachowania konkurencyjności w wybranych przez państwo sektorach;

9) reformę korpusu dyplomatycznego i instytucji odpowiedzialnych za promocję polskich firm poza Polską w celu przygotowania zmian w polityce eksportowej (otwierania się na nowe rynki);

10)stworzenie mechanizmów kumulacji wiedzy na temat polskiego przemysłu i biznesu (m.in. w postaci grantów badawczych dla ośrodków naukowych i instytucji zajmujących się tym tematem), a także stymulowania przedsiębiorstw do ciągłego rozwoju (m.in. poprzez krótkie okresy ochrony patentowej czy wsparcie realnych inwestycji w kapitał ludzki).

Źródło: Radio Wnet. Posłuchaj audycji…

Materiał pobrany ze strony Instytutu Sobieskiego, sobieski.org.pl.